

Το νομικό καθεστώς προστασίας του Κηφισού (αδυναμίες, αντιφάσεις, προτάσεις)

Μάριος Χαϊνταρλής
Δικηγόρος, Δρ. Νομικής

Η υποβάθμιση των περιβαλλοντικών συνθηκών στην Αττική τις τελευταίες δεκαετίες, ειδικότερα όμως η εντεινόμενη αν όχι δραματική συρρίκνωση του Κηφισού ως οικοσύστημα, οδήγησε την ελληνική πολιτεία στις αρχές της δεκαετίας 1990 – 2000 στην έκδοση ενός ειδικού προεδρικού διατάγματος. Το διάταγμα αυτό έθεσε σε ένα πρώτο στάδιο ως επείγοντα στόχο την ανάσχεση της υποβάθμισής του, ενώ ως επόμενο τη συνολική βελτίωση της κατάστασής του. Η πρωτοβουλία αυτή συμπληρώθηκε το έτος 2002 με τη σύσταση ξεχωριστού Φορέα, ο οποίος επιφορτίστηκε με το δύσκολο και περίπλοκο έργο προώθησης των στόχων αυτών.

Η παρέλευση δεκατριών ετών από την έκδοση το έτος 1994 του πρώτου προεδρικού διατάγματος, που καθόρισε τους νομικούς κανόνες προς τους οποίους θα έπρεπε να εναρμονίζεται η δράση της κρατικής Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, αλλά και να συμμορφώνονται οι διοικούμενοι-τρίτοι, και πέντε ετών από τη σύσταση του Φορέα Διαχείρισης, θεωρούμε πως αποτελεί ένα ισχυρό κίνητρο για να επιχειρηθεί μια πρώτη αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που υιοθετήθηκαν. Υπό μία, άλλωστε, έννοια ένα νομικό καθεστώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως αποτελεσματικό, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οδηγεί στην πραγμάτωση των σκοπών για τους οποίους αυτό θεσπίστηκε.

Η προσέγγιση και ανάλυση του νομικού καθεστώτος του Κηφισού, η οποία θα επιχειρηθεί στην παρούσα εισήγηση οφείλει, για μεθοδολογικούς αλλά και ουσιαστικούς λόγους, να διακρίνει από τη μια στις κυρίως κανονιστικές ρυθμίσεις, δηλαδή σε αυτές που διαλαμβάνει το π.δ. του 1994, και στις διοικητικές, ήτοι στη δημιουργία ενός ειδικού νομικού προσώπου με αποκλειστική ενασχόληση την προστασία και διαχείριση του Κηφισού.

Αν θεωρηθεί ως αληθής η περιρρέουσα άποψη ότι τα πρακτικά αποτελέσματα των δύο αυτών π.δ. ήταν μέχρι σήμερα πενιχρά, σε σχέση του τουλάχιστον με τους στόχους που είχαν τεθεί πριν από τη θέσπιση τους, είναι αναγκαίο να αναζητηθεί η εξήγηση του γεγονότος αυτού. Η εξήγηση, ωστόσο, αυτή από μια πιο αυστηρή νομική θεώρηση, δεν μπορεί να δώσει έμφαση σε «εξωτερικούς» της νομοθεσίας παράγοντες, αλλά θα πρέπει να εστιάσει στην ίδια την ποιότητα των ρυθμίσεων, ώστε να καταστεί στη συνέχεια με αξιώσεις εφικτή η διερεύνηση του κατά πόσον αυτές εντάσσονται ή όχι σε ένα πλαίσιο ολοκληρωμένης και συνεκτικής νομοθετικής πολιτικής περιβάλλοντος.

Υπό το φως των ανωτέρω, θα επιχειρηθεί επίσης με την παρούσα εισήγηση η διερεύνηση και ανάδειξη των αδυναμιών και αντιφάσεων που διαπερνούν τις

κανονιστικές (περιβαλλοντικές, πολεοδομικές – χωροταξικές) και διοικητικές ρυθμίσεις που ισχύουν τα τελευταία χρόνια για τον Κηφισό, ανάδειξη η οποία είναι οπωσδήποτε απαραίτητη για τη διατύπωση αξιόπιστων προτάσεων για το μέλλον.